

Prædiken til Børne-jul 2012

Forberedelse: Der laves en pose til hvert barn med: En sød vingummi, en sur vingummi, en stærk lakrids og et bolche.

Kender I det, at man bare har SÅ meget lyst til slik? Sådan har jeg det i dag. Og heldigvis, så fik jeg sådan en pose slik her i min pakkekalender i morges: En pose "Godt og Blandet". Den smager godt. Der er søde vingummier og stærk lakrids i.

Og jeg skulle lige til at sætte mig og gumle slik, da graveren ringede på og sagde, at I var på vej, og at jeg skulle komme over og holde julegudstjeneste og sige noget om Gud og Jesus og jul. Og så tænkte jeg: "Hey, jeg kan jo gøre begge ting på samme tid!"

Og jeg tænkte: "Den her pose "Godt og Blandet", den minder mig faktisk lidt om jul. For der er jo både gode og blandede ting ved julen, når man tænker lidt over det."

Hvad synes I, er godt ved julen? (Svar: Gaver etc. alt det, de glæder sig til!)

Kan I komme i tanker om nogle ting, der er blandet ved julen? (Svar: At man skal vente, at man ikke kan være sammen med alle etc.)

Ved I hvad? I Bibelen står der faktisk: "Smag og se at Gud er god". Så det skal vi gøre alle sammen nu. Jeg har nemlig lavet sådan en lille pose her til jer hver. Om lidt deler jeg dem ud, men I må love mig, at I først spiser det, når jeg siger til. I stedet for bare at kaste sig over det og guffe det i os, så spiser vi det i fællesskab og bruger det til at tænke på Gud og alt det, han betyder for os. Og så kan vi, igennem det vi smager, lade vores tro på Gud vokse lidt.

(Poserne deles ud)

Tag først den søde vingummi. Den er formet som et hjerte, for Gud er kærlighed. (i.e. "Sweethearts" fra Toms)

Put den så i munden. Og tænk så, at hvis vi nu i stedet for at *spise* noget sødt, skulle *sige* noget sødt om Gud, hvad skulle det så være? Hhmmm...Jo nu ved jeg det!

Gud er så sød, at han kan li' alle mennesker, uanset hvem de er, og hvordan de ser ud!

Gud er så sød, at han har givet os jul! For det er jo på grund af Gud, at vi overhovedet fejrer jul! Fordi hans søn Jesus blev født i Betlehem. Og fordi vi ikke kan give Jesus en gave juleaften, så giver dem, vi kender, julegaver i stedet for for at vise, at vi er glade, og at vi fejrer Jesus.

Gud er så sød, at han har skabt risengrød med mandel i og mandelgaver. Gud er så sød, at han har skabt brunkager og pebernødder og slikposer og søde skolelærere og forældre, der giver os pakkekalendere, og venner og familie og juletræer med gaver under.

Gud er så sød, at han giver os sne om vinteren, så vi kan kælke og slås med sne - og sol og varme om sommeren, så vi kan bade og lege på stranden. Han ønsker kun godt for os og vil bare være en del af vores liv. SÅ sød er Gud! Så lad os alle sammen folde hænderne og sige: *Tak, kære Gud, for alt det søde du gør for os. Amen.*

Så tager I den stærke lakrids. For Gud er ikke bare sød, han er også stærk.

Gud er så stærk, at han kan løfte jorden med sin pegefingre! Gud er så stærk, at hverken Superman eller Batman kunne vinde over ham, hvis de lagde arm. Gud er så stærk, at selvom hans søn kun var et lille bitte barn, så var Kong Herodes så bange for hans magt og hans kærlighed til alle mennesker, at han forsøgte at slå ham ihjel.

Gud er så stærk, at han kan bære alt det, vi ikke kan bære. Han kan bære os, når vi ikke orker mere. SÅ stærk er Gud!

Så lad os sammen sige til Gud: *Tak Gud, fordi du er stærk. Vær også stærk i mig, så jeg ikke går helt i stykker, når det bliver svært. Amen.*

Så tager I den sure vingummi. Nøj, den er sur. For der er meget i livet, som er surt. Og mens vi mærker syren syde i munden på os, tænker vi på Gud, som er med os i både surt og sødt – men altid kærlig og stærk. Så lad os sammen sige til Gud: *Tak, Gud, fordi du er både stærkere og sødere end alt det sure. Amen.*

(Evt. tilføjes: Til sidst tager I bolsjet i munden. Det er hårdt. Det tager sin tid at spise. Ikke knase! For selv om Gud er blød og mild, så er Gud også den, der står fast. Han forsvinder ikke bare sådan lige. Og ligesom man må sutte længe på et bolsje, sådan må man også holde ud og blive ved med at tro på Gud, for Gud er fast og rokkes ikke så let. Så lad os sammen sige til Gud: *Gud, tak fordi du er den, der bliver hos os og som står fast, selv når vi falder og laver dumme ting. Amen.*)

Se, det var jo slet ikke så svært! Tænk, at en helt almindelig pose slik med sødt og stærkt i kan minde os om Gud og om jul! Nu må I love mig, at I *hele* julen – hver gang I spiser et stykke sødt eller stærkt slik – tænker på Gud og på, hvorfor vi fejrer jul!

Glædelig jul!

Amen.

Mikkel Højholt og
Lisbeth Juhl Jørgensen